

Olievoorspeller helpt de toekomst een handje

Meer dan de helft van de Nederlanders is niet tevreden over de voorspellingen van weermannen en -vrouwen, zo blijkt uit onderzoek. Die cijfers zouden ongetwijfeld anders uitvallen als weervoorspellers persoonlijk invloed konden uitoefenen op het weer van morgen. Piet Paulusma die half november een zomerse stranddag kan forceren: dat scheelt behoorlijk in populariteit.

De financiële wereld kent dit soort supermeteorologen allang. Voorspellingen van Warren Buffett of obligatiegoeroe Bill Gross maken alleen al een goede kans op uitkomen omdat de afzenders zo veel autoriteit genieten. Ook zakenbank Goldman Sachs heeft zijn eigen magiër. **JEFFREY CURRIE**, hoofdanalist van het grondstoffenteam van Goldman, staat te boek als de machtigste man in de oliemarkt. Currie, voormalig hoogleraar aan de universiteit van Chicago, kan de markten beïnvloeden. Een koop- of verkoopadvies van de 44-jarige Amerikaan brengt beleggers in beweging en daar-

mee de olieprijs.

Currie dankt zijn ijzersterke reputatie aan een paar juiste voorspellingen in de afgelopen jaren. In juli 2007, toen de olieprijs rond 74 dollar schommelde, voorspelde hij dat de prijzen snel boven 90 dollar zouden pieken. Drie maanden later kreeg Currie gelijk en ook zijn voorspelling van een daaropvolgende prijsdaling bleek accuraat. Dit jaar mikte Currie opnieuw goed. In februari voorspelde hij – correct – dat de olieprijs tot 110 dollar zou stijgen. In april gaf hij een verkoopadvies, weer raak. Sinds kort is de Goldman Sachs-analist weer optimistisch over olie en andere grondstoffen. Currie ziet de olieprijs richting 130 dollar per vat gaan.

Of de accurate olievisies Goldman Sachs geliefd maken in de markt valt te betwijfelen. De zakenbank is immers geen onafhankelijke partij op de grondstoffenmarkten, maar een van de grootste spelers in het spel van vraag en aanbod. En dan wordt voorspellen al snel gezien als een vorm van manipuleren. ■

Vijf jaar vooruit

Jan Maarten Slagter
Directeur VEB

Altijd een lastige vraag bij een sollicitatiegesprek: wat wilt u over vijf jaar doen? “Dan zit ik op jouw stoel” klinkt leuk, maar is wel erg assertief. “Dan doe ik hetzelfde werk, maar beter en nog steeds met veel plezier” toont mogelijk te weinig ambitie. Terwijl “Dan ben ik alweer twee banen verder en vraag ik u om een referentie” wijst op een gebrek aan zitvlees. En los daarvan: hoewel vijf jaar geleden voelt als gisteren (denkt u bij wijze van experiment eens terug aan de berechting en executie van Saddam Hoessein), lijkt vijf jaar in de toekomst een eeuwigheid (2016, ik word dan 47!).

Het ‘vijfjaarprobleem’ deed zich afgelopen week in volle omvang voor bij het Tweede Kamerdebat over de toekomst van ABN Amro. Kom: we doen het geheugenspelletje van daarnet even met de bank. Vijf jaar geleden had ABN Amro net het Italiaanse Antonveneta overgenomen na een epische strijd die Rijkman Groenink de titel ‘Nederlander van het jaar’ op had geleverd. De bank was naar omzet gemeten de vijftiende bank ter wereld, met thuismarkten op drie continenten. Gerrit Zalm was een gerespecteerd minister van Financiën. Het lijkt kortgeleden, maar het is nogal een verschil met de in drie stukken verdeelde organisatie, waarvan het Nederlandse deel inmiddels gefuseerd met Fortis door het leven gaat als staatsbank.

Het toont de onmogelijkheid om veel zinnigs te zeggen over waar de bank over een paar jaar staat. Toch deden minister De Jager en enkele Kamerleden een manmoedige poging. Volgens De Jager zou een eerste tranche van de aandelen in de fusiebank op zijn vroegst in 2014 naar de markt kunnen gaan; naar de beurs of naar een concurrent. De PvdA, GroenLinks en SP willen langer wachten – de SP het liefst tot sint-juttemis.

En als ABN Amro wordt verkocht, wat moet zij dan opbrengen? Is het mogelijk de 30 miljard euro die in totaal in ABN Amro/Fortis/ASR/Fortis Corporate Insurance is geïnvesteerd terug te verdienen? Hier hield de minister zich terecht op de vlakte, want dat is op een termijn van jaren absoluut niet te zeggen. Los nog van de ontwikkelingen binnen de bank is dit in hoge mate afhankelijk van niet-gerelateerde zaken als de toekomst van de euro, de olieprijs, de huizenmarkt en de staat van de Chinese economie.

De doemdenkers die de ABN Amro-miljarden al hebben afgeschreven, zouden eens moeten kijken naar de rendementen die de staat maakt op de steunoperaties voor Aegon (18%), ING (naar verwachting 17%) en SNS (naar verwachting 8,5%). Dat is een trackrecord waar menig hedgefondsmanager jaloers op kan zijn en wijst er niet op dat Financiën de gewoonte heeft geld in bodemloze putten te gooien. ■